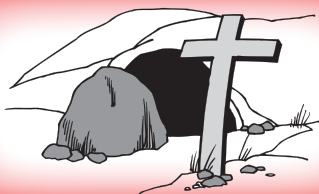

НАЧОТКОРИ МО ИСОИ МАСЕХ

**"Дар ҳеч каси
дигар начот нест,
ва дар зеро осмон
ҳеч исми дигаре ба
одамон ато
нашудааст, то ки
бо василаи он
начот ёбем".**

**(Аъмоли Ҳаввориён,
боби 4, ояти 12).**

Библия ба мо аз ҳукмҳои Худо бо шаҳрҳое, ки мардумон намехостанд, бо Каломи Ў итоат кунанд: дар Гүноғун Чойхон Инчил гуфтааст. (Матто, боби 10, ояти 15; боби 11, оятҳо 22-24; Марқус, боби 6, оят 11; Луқо, боби 10, ояти 12-14).

Мардуми шаҳарҳое ки дар он ҳар яки мо зиндагони дорем, вақту соат меояд дар назди Худо ҳисобот медиҳем, чи хел ҳаракат доштанд-доштаанд бо гуфта шуда Каломи Худо бо онҳо.

НАЧОТКОР ФАҚАТ ЯКТО

Дўсти азиз! Шумо начот ёфтаедми? Ин саволи муҳимтарини ҳаёт. Дар бораи начот бо мо Библия мегўяд: "Начотро инсон бо фикраш наёфтааст — ин тухфаи Худо аст".

Агар бигуем бист сол аввал Масеҳий шудо бошам, аммо, дида истодаям, ки худи бо монанди аввало ҳозир ҳам, бисёр одамон ин роҳи начоти Худоро сарфаҳм рафта наметавонанд. Аммо бе имон бо назари Худо писанд омадан мумкин нест; зеро ҳар ки сўн Худо меояд, бояд имон дошта бошад ки Ў ҳаст ва бо Толибони Худ мукофот хоҳад дод. (Ибриён, боби 11, ояти 6). Бо инак гуфта шуда имон овардан лозим. Фақат дар Исои Масеҳ, Худо бо мо начот медиҳад. Мо ҳаминро дар ояти 12 боби 4 китоби Аъмоли Расулиён хониш мекунем: "Дар ҳеч каси дигар начот нест, ва дар зеро осмон ҳеч исми дигаре ба одамон ато нашудааст, то ки ба василаи он начот ёбем".

Ҳаёти Худро бо Исои Масеҳ супорида ҳар як инсон начотро тухфа мегирад. Ҳеч кас, ҳаёти ҷовидониро бо музди меҳнат ёфта наметавонад. Ў ро фақат бо имон гирифтани мумкин, имон бошад, аз онг не балки аз дил баромаданиаш лозим.

Афлотун, Арасту, Эйнштейн одамони бузурч буданд, лекин на ягон сири ҳаёти абадиро на касали, дард, гушнаги ва Мурдан борин масалаҳоро барои ҳал кард ночор нотавон буданд. Ин масалаҳо дар ҳаёти мо албатта кўндаланг шуданиошро Худо медонист ва дар Каломи Худ бо ҳамаи саволҳо ҷавоб дод.

ҲАММА ГУНОҲКОРАНД

Ое шумо ҳеч гуноҳ карда будед? Кай набошад ҳам? Агар шумо, ҳеч набошад як маротаба алда ёки дузи карда бошед бидонед: "Ҳамма гуноҳ карда ва аз шуҳрати чалоли Худо маҳрум шудаанд". Барои бахшоиши гуноҳ ва начот ёфтан, шумо ба воситаи имон бо Исои Масеҳ, гирифтани мумкин. —бо Исои Массеҳ Ҳаёти ҷовидониро. Начот наёфта гуноҳкор дар Гуноҳкори, худ ҳалок мешавад (яъне фавт мешавад), ва ба Подшоҳи Осмон (Худо) даромада наметавонад, чун ки дар Библия навиштаги борин, ба он чой ҳеч ягон нопок немедарояд.

Аз гуноҳо чӣ хел озод шудан мумкин? Моён ҳар рӯз гуноҳ мекунем, ва барои мо рӯз вазнин шуда истодааст. Ҳоло чӣ кардан лозим? Чавоби ин дар баёни Инчили Матто боби 11 ояти 28 ро меёбем: "Назди Ман оед, эй ҳамаи заҳматкашон ва гаронбарон, ва Ман ба шумо оромӣ хоҳам бахшид". Ягонта инсон ин ҳелна гуфта аст ғайр аз Исо? Не ҳеч кас, фақат Исои Масеҳ ин хел гуфта тавонистааст. Дар моён хуни бобокалонамо Одам Ато ҳаст, мо дар гуноҳ таваллуд ёфтаем. Аз як инсон (яъне Одам Ато) бо ин дунё гуноҳ ва бо гуноҳ фавт бо вучуд омад, ҳуди ҳамин хел фавт бо ҳамаи инсон гузашт, чун, ки дар Ё (Одам Ато) ҳама гуноҳкоранд ва фавт (яъне мурданишон) лозим буд.

ҲИЗҚИЁЛ ПАЙҒАМБАР ДАР КИТОБИ ХУД ЧУНИН НАВИШТААСТ

Ва Ман аз пешат гузар карда, туро дар хунҳоят чулида дидам, ва ба ту гуфтам: "Дар хунҳоят зинда бимон!" Ҳама инро Худо назар бо халқи Исроилиён гуфтааст.

АЗ ГУНОҲ ЧИ ХЕЛ КАРДА ОЗОД ШУДАН МУМКИН?

Исои Масеҳ бо ин дунё, бо роҳи аҷойиб омад. Дар Инчили Матто боби 1 ояти 20 ин хел навишта шудааст: "Фариштаи Худованд дар хоби Юсуф зоҳир шуда, гуфт: "Эй Юсуф, писари Довуд! Аз гирифтани зани худ Марям натарс; зеро ки он дар вай ба вучуд омадасст, аз Рухулқудс аст; эътибор диҳед, аз Рухулқудс аст — ин шоҳиди медиҳад, ки Исои Масеҳ — Писари Худои қодиру мутлоқ мебошад.

Библия бо мо мегӯяд ки, бе қурбони, яъне хун набароварда гуноҳ бахшоиш намешавад. Дар боби 9 номаи ба Ибриён Расул Павлус дар боран Аҳди аввали Мусо навишта шуддаст. "Бинобар ин аҳди якун низ бе хун барқарор нашудааст. Зеро, вақте ки Мусо ҳамаи аҳкомро мувофиқи шариат пеши тамоми қавм хонд, хуни говҳо ва бузҳоро бо об ва пашми арғувонӣ ва зуфо гирифта, ҳам бар ҳуди китоб пошид, ҳам бар тамоми қавм, ва гуфт: "Ин аст хуни аҳде ки Худо ба шумо амр фармудааст". Ҳамчунин бир хайма ва тамоми олоти ибодати Худо хун пошид. (Хуруҷ 246: 3 то 8 оят)

Қариб ҳама чиз мувофиқи шариат ва василаи хун татҳир меёбад, ва бе рехтани хун омурзиш нест". (Номаи ба Ибриён боби 9 оятҳо 18-22). Фақат Хуни рехта шудаи Исои Масеҳ аз ҳар нуқсони гуноҳкори тоза мекунад, чун ки Худованд Исо, пок ва бегуноҳ буд. Исои Масеҳро бо дил даровардагонро аз гуноҳҳояшон Худо бо масофаи машриқу мағриб борин аз як дигар дур кард. Ва Худо ваъда додааст ки гуноҳҳои василаи Исои Масеҳ бахшидаашро дигар ҳеч бо ёд нахоҳад овард. Шумо аз гуноҳ озод шуда ин Хушхабарро қабул

намуданатонро хоҳиш дорад?

ЯГОНА ГУНОҲ

Дӯсти азиз! Бо дӯзах инсон барои Гуноҳкориш намеафтад, балки барои он ки, Исои Масеҳ гуноҳҳои тамоми инсониятро бо гардани Худаш гирифта дар хоҷи аъзам қурбон шуд. Хуни Муқаддаси Худашро рехт, ана бо ҳамин имон наоварданд ва намеоваранд — аз барои бе имониашон — Худо бо дӯзах равона мекунад. Барои ҳамин ҳам, беимони бо имони қурбонии Исо, ин гуноҳи азим ки одам барои худ Хукми Олийро мегирад — чойи чазояш дӯзах: Дар ояти 18 боби 3 Инчилнависи Худованд Юҳанно аз Рухулқудс илҳом гирифта Гуфтааст. "Ҳар ки ба Ў (яъни Исо) имон оварад, маҳкум намешаванд, лекин ҳар кӣ имон наоварад, аллакай маҳкум шудааст, чунки ба исми Писари ягонаи Худо имон наовардааст".

Худо гуноҳкориҳои шуморо медонад, аммо лекин Ў шуморо дӯст медорад. Начоти чон ҳодисаи ғайритабиӣ аст. Имон оварда Худатонро бо дасти Исоч масеҳ супоред. Ў ро бо дилатон чун Начоткори шахсий чойгир намоед. Бо Худо бо воситай дуоятон Мурочаат кунед. Намунаи ибодат: "Раббон!" Дар назди Ту гуноҳкор буданиамро бо тан мегирам, Ту барои ман қурбон шуданиатба имон дорам, Туро Начоткори шахсии худам дониста қабул мекунам, ва худамро тамоман бо дасти Ту месупорам.

"Бо ман начот бидеҳ!" Ин аъмодро ҳозир ба чой биоваред, чунки ба онҳое ки Ў ро қабул карданд ва бо исми Ў имон оварданд, қудрат дод, ки Фарзандони Худо гарданд. (Инчили Юҳанно 1 боби, ояти 12). Худи дар ҳамин вақт Исо огоҳи медиҳад... "Бирав ва дигар гуноҳ накун". (Инчили Юҳанно боби 8, ряти 11).

Баъд аз хондани ин китоб дар шумо ягон савол пайдо шавад, фикру мулоҳазаи худро фаҳмонидани бошед бо ин манзилгоҳ мурочат намоед:

FELLOWSHIP TRACT LEAGUE

P.O. BOX 164 • LEBANON, OH 45036

www.fellowshiptractleague.org © Tract 3170 (Tajik)

All tracts free as the Lord provides. Not to be sold.